

вѣи Христiанине, да царѣва надъ тебе грѣхатъ: нъ като полбчилъ той отъ твоего самовластiе дозволенiе и власть, то единiмътъ день станалъ всичкый твой животъ. Сто ты еднажъ си зарижалъ, и поглѣдалъ на еде-кое лице: нъ смѣтни, до колко лошавины си достигналъ до сега? вече до това время тѣ завладѣла всичката пазтска похоть. За пазть гладѣвашь, и за пазть-та си намирашь: за да ѿ полбчишь, не жалишь иждивенiе, не ти дотѣгнѣва трѣдъ: не оставашъ ни една хытрость. Съ времято самата твоя дѣша станала пазть. Идешъ ли нѣждѣ? то памать-та ти не отстѣпа отъ обѣтiята на твоата вѣдница. Стоишь ли нѣгдѣ? то твоата похоть сѣ скыта, за да си тѣрси новѣ хранѣ. Разговарашъ ли сѣ съ нѣкого? то она твой разговоръ сѣ състои въ приказката за пазтскыты твои тѣргови: лагашъ ли да спишь? то пакъ той е съ тебе послѣденъ помыслъ, който затвара очиты ти кога заспивашъ. Спишь ли? то пакъ него си възлѣвашъ; провѣждашь ли сѣ? то това ти е пакъ намѣренiето. То е днесъ, то е утрѣ, нъ и всѣкога е истото, цю сѣ е начнѣло еднажъ. Сто еднажъ си прострѣлъ рѣцѣтъ си на грабленiе: нъ счети, колко твои грабленiя сѣ произлѣзлы до сега? До сегашното время, твоиты имоти сѣ сѣ распространилы надъ създаныты: твоиты кѣщы сѣ сѣ напѣлилы съ чюжды имѣнiя? ты си сѣ угоилъ съ крѣвь-та на вѣдныты. Лихва връхъ лихва, обидѣ връхъ обидѣ, направилы тѣрдѣ дѣлагъ веригъ (синджирѣ), коато има съвѣсть-тѣ ти ѿгько скованѣ. Не тѣ доквачатъ сирашкыты въздышанiя, челоуѣческый срамъ, Божiй страхъ. Не мыслишь за дѣша, не си надмѣвашъ смѣръть, не разсѣждавашъ за сѣдъ, не сѣ воишь отъ мѣка, жаднѣбешъ за крѣвь-та на вѣдныты: и колкото по-вече ѿ пиень, толкова по-вече сѣ разгорѣва пламъкътъ на твоего сребролюбiе. Днесъ е то, утрѣ е то, и всѣкога е пакъ то, цю сѣ е начнѣло еднажъ. О, ты искашь сега да сѣ покаешъ: нъ ценiето ти замѣнѣло вече въ злото, възпира сѣ отъ навѣковенiето, което царѣва. Икашь да сѣ покаешъ, нъ съ такава намѣренiе, което сѣ клати, и не бѣва тѣрдо. Икашь, нъ съ намѣренiе да не оставишь прежнiя твой грѣхъ. Икашь да сѣ исповѣдашь, нъ не искашь да сѣ исправишь, което е истото: искашь и не искашь. Знакъ, че връхчицыты, коиты тѣ държатъ, нѣколко сѣ опѣнѣватъ, нъ не сѣ прекѣснѣватъ. Сега, въ времято въ което слѣшашъ повѣненiето, малко нѣщо сѣ ѿмѣгчѣва сѣрдцето ти, малко нѣщо сѣ по-